

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.122/2014/13.szám

A Kúria a T. G. Gy. hozzátartozó által felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Horváthné dr. Ivanovits Andrea ügyvéd) által képviselt alperes - mint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve jogutóda - ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 22. napján kelt 17.K.31.985/2013/5. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 8. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.31.985/2013/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2006. július 5-én kedvezőtlen adottságú területek támogatása iránt kérelmet nyújtott be, amelyet az elsőfokú hatóság akként bírált el, hogy eltekintett a támogatási jogosultság megállapításától. A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes az elsőfokú hatóság indokainak megváltoztatásával az elsőfokú

határozatot helybenhagyta. A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

Az ügyben eljáró Fővárosi Bíróság a keresetet alaposnak találta és ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság a megismételt eljárásban arra kötelezte az elsőfokú hatóságot, hogy a kérelem időpontjában hatályos jog alapján érdemben bírálja el a felperes kérelmét.

A jogerős ítélet felülvizsgálata során eljáró Kúria a 2012. május 3. napján kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria megállapította, hogy a felperes a 2006-ban kezdődő gazdálkodási évre nem kapott támogatást, kérelmét nem bírálták el. Ha a kérelme időben elbírálást nyert volna, úgy a támogatást a 2006. szeptember 1. napjától kezdődő gazdálkodási évtől számított 5 éves időszakra kaphatta volna meg, vagyis 2006. szeptember 1. napjától volt jogosult a támogatásra.

A megismételt eljárás során az elsőfokú hatóság 2012. november 5. napján kelt határozatával a támogatási kérelemnek helyt adott a 2006. szeptember 1. napjától 2011. augusztus 31. napjáig tartandó támogatási időszakra vonatkozóan, kifizetést azonban ezen gazdasági évre nem rendelt el. Az elsőfokú hatóság a megismételt eljárásban arra az álláspontra jutott, hogy a felperes 2006-ban kezdődő gazdálkodási évre a 2007. évben benyújtott egységes támogatási kérelme alapján már megkapta a támogatást.

A fellebbezés során eljáró alperes határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában hivatkozott a támogatási kérelem benyújtásakor hatályos 151/2004. (X. 13.) FVM rendelet (a továbbiakban: régi KAT r.) 10. § (2) bekezdésére. Kifejtette, hogy a felperes a 2006-ban benyújtott támogatási kérelmében elnyerhető jogosultsággal 2007-ben vált jogosulttá kifizetési kérelem benyújtására. Ennek a kérelemnek az elsőfokú hatóság a 2007. április 20. napján hatályos 25/2007. (IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: új KAT r.) alapján határozatával helyt adott. Nyomatékosította azt is, hogy a 2006-ban benyújtott támogatási kérelem alapján a 2006. évre vonatkozó támogatás kifizetésére a régi KAT r. alapján nem kerülhet sor. Így a felperes kifizetés iránti követelése nem megalapozott. A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte.

Az ügyben eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A bíróság a régi KAT r. és az új KAT r. összevetése alapján arra a következtetésre jutott, hogy az új KAT r. megszüntette az ötéves támogatási jogosultságot és az

évenkénti kifizetéskérést, ezek helyébe évenkénti kérelmezési rendszert vezetett be 2007-től kezdődően az egységes támogatási kérelemhez kapcsoltan. Megállapította ugyanakkor, hogy egyik hazai irányadó jogszabály sem tartalmaz információt arra nézve, hogy az új KAT r. értelmében a 28/2007. (IV. 20.) FVM rendelet (a továbbiakban: SAPS rendelet) alapján 2007. május 15-ig benyújtandó, 2007. évi kérelem a 2006-ban, vagy a 2007-ben kezdődő gazdálkodási évre vonatkozott-e.

Az elsőfokú bíróság e kérdést a hazai jogszabályok és a vonatkozó uniós normák, nevezetesen az 1981/2003/EK tanácsi rendelet, valamint a Bizottság 2006. szeptember 5-kei 1320/2006/EK rendelet együttes vizsgálata alapján döntötte el.

Megállapította, hogy a felperes 2006. július 5. napján benyújtott kérelme alapján az új KAT r. 11. § (2) bekezdésében foglalt átmeneti szabály értelmében a 2006. szeptember 1. napjától 2007. augusztus 31. napjáig tartó gazdálkodási évre jár a felperesnek támogatás. A felperes a 2007. május 15. napján az egységes kérelmével együtt benyújtott KAT kérelme tárgyában nem erre a gazdálkodási évre, hanem a következő, a 2007. augusztus 31 - 2008. szeptember 1. napjáig terjedő időszakra kapta meg a támogatást. A benyújtott támogatási kérelmének határidőben történő elbírálása esetén 2007. április 1. és 19. napja között még a régi KAT r. alapján benyújthatta volna kifizetési kérelmét a 2006-ban kezdődő gazdálkodási évre vonatkozóan. A támogatási kérelme elbírálásának elhúzódása miatt azonban a kifizetési kérelem benyújtására külön már nem kerülhetett sor, ezért mondták ki a bíróságok, hogy kérelme nem került elbírálásra, a 2006-ban kezdődő gazdasági évre nem kapott KAT. támogatást. Ezért írta elő a bíróság az elsőfokú és a másodfokú hatóság számára, hogy érdemben bírálja el a támogatási kérelmet, amelyből az is következik, hogy nem csak a támogatási jogosultságról, de a kifizetésről is rendelkezni kell az adott gazdálkodási év vonatkozásában, márpedig a bíróság döntésében foglaltak szerint kamattal emelten. Az elsőfokú hatóság azonban a bíróság iránymutatásával szemben elfelejtett rendelkezni a 2006/2007-es gazdálkodási évre járó támogatás kifizetéséről és annak törvényes kamatairól.

Az ügyben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Ebben előadta, hogy álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését, mert a határozat nem jelölte meg azokat a jogszabályokat, amelyek alapján az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Nem tartalmazza az ítélet, hogy az ügyben 2013. szeptember 25-én tárgyalást tartottak, ahol az alperes bizonyítékokkal támasztotta alá, hogy a szóban forgó támogatás teljes időszakára támogatást fizetett ki a felperes részére. Előadta, hogy a felperes semmilyen bizonyítékkal nem cáfolta meg, hogy az alperes támogatás címén átutalta számára azt a támogatást, amelyek ki nem fizetését a perben vitatja. Előadta, hogy a felperes támogatási kérelmének az MVH elsőfokú hatóság határozatával a

2006/2007 gazdálkodási évre a KAT jogcímen helyt adott és 2008. július 25-én 372.701 forintot utalt a felperes számlájára. A felperes a támogatási időszak egészére, amikor támogatást kérte, megkapta a KAT támogatást.

Az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdését, mivel a per szempontjából lényeges körülményeket az ítéletében nem ismertetette. Ebből következően álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható jogszabálysértést követett el. Kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását. Előadta továbbá, hogy a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet iratellenesen tartalmazza, hogy a bíróságok előírták, hogy az elsőfokú mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási hatóság bírálja el érdemben a felperes támogatási kérelmét és egyidejűleg rendelkezzen a támogatás kifizetéséről. Ilyen utasítást sem a Fővárosi Bíróság, sem pedig a Kúria ítélete nem tartalmaz. A támogatás kifizetésével kapcsolatos kötelezést a jogerős ítélet nem is tartalmazhatott, mivel a kereseti kérelemnek nem volt tárgya a támogatás kifizetése, ez a megállapítás a kereseti kérelmen túl terjeszkedik, így sérti a Pp. 215. §-ában foglaltakat.

Összefoglalóan álláspontja szerint az ítélet sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését, mert nyilvánvalóan megalapozatlanul állapította meg a tényállást, továbbá iratellenesen tartalmazza, hogy a bíróságok a hatóságot a támogatási kérelem elbírálásán túlmenően a támogatás kifizetésére kötelezték.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria elsőként azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésbe foglalt azon követelménynek, amely szerint az ítéletnek tartalmazni kell azt a jogszabályt amelyen alapul, megfelel. A jogerős ítélet indokolása a közigazgatási határozat jogszerűségi vizsgálatáról alapos jogszabáylelemzést tartalmaz, a hazai jog feltárt ellentmondásit - az átmeneti, átfedésező időszakokra vonatkozó rendelkezések problémáját - az európai unió normáinak vonatkozó rendelkezései alapján megfelelő jogértelmezéssel oldotta fel.

Az alperes a Pp. 221. § (1) bekezdésnek sérelmét vetette fel a tekintetben is, hogy a bíróság a per szempontjából releváns körülményeket nem vett figyelembe, nevezetesen, hogy a kifizetés megtörtént. Megállapítható, hogy ez az alperesi felvetés sem helytálló: a közigazgatási bíróság által felülvizsgált, az alperes által helybenhagyott elsőfokú határozat kifizetéséről nem rendelkezik, pusztán annyit állapít meg, hogy a támogatási kérelemnek helyt ad a 2006. szeptember 1-től 2011. augusztus 31-ig tartó támogatási időszakra vonatkozóan. A felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott másik alperesi határozatot - a 372.701 Ft. kifizetéséről rendelkező döntést - a jelen felülvizsgálat

tárgyát képező jogerős ítélet nem hagyta figyelmen kívül. Az alperes már a felperes keresetére előterjesztett ellenkérelmében megjelölte, hogy a 2007. gazdálkodási évre az új Kat r. 7. § (1) bekezdése alapján az egységes területalapú kérelemmel együtt kellett benyújtani a támogatási kérelmet, s e kérelemnek helyt adó határozattal 372.701. Ft. KAT támogatás került megállapításra a felperes részére. A jogerős ítélet ezt a tényt figyelembe veszi amikor arra mutat rá, hogy az alperes azért nem hajtotta végre a bíróságok korábbi ítéleteit, mert a bíróságok nem a 2007, hanem a 2006-os gazdálkodási év vonatkozásában kifogásolták, hogy a felperes nem kapott KAT támogatást. A jogerős ítéletben pontosan levezett jogértelmezés szerint a régi KAT r. alapján kellett volna eljárni, azonban a felperes támogatási kérelme elbírálásának elhúzódása miatt a kifizetési kérelem benyújtására már nem kerülhetett sor. A jogerős ítélet arra is utalt, hogy a felperes támogatási kérelme alapján 2008. július 14-én megítélt 372.701 Ft. KAT támogatás a SAPS támogatási időszakkal nagy részben fedésben lévő 2007. szeptember 1. napjától 2008. augusztus 31. napjáig terjedő KAT gazdálkodási évre vonatkozott.

A Kúria végül megállapította, hogy a jogerős ítélet iratellenesség címén sem sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését és nem terjeszkedett túl a Pp. 215. §-át sértő módon a kereseti kérelmen. Az alperes szerint sem a Fővárosi Bíróság sem a Kúria korábbi ítélete nem írta elő a hatóság részére, hogy a támogatás elbírálásán túl a kifizetésről is rendelkezzen. Ezzel szemben megállapítható, hogy mind a Fővárosi Bíróság, mind a Kúria ítélete arra vonatkozott, hogy a hatóság a felperes 2006. július 5. napján benyújtott KAT támogatás iránti kérelmét a benyújtásakor hatályos régi KAT r. alapján bírálja el. Továbbá mind a Kúria, mind a Fővárosi Bíróság ítélete szól arról, hogy a régi KAT alapján meghozott döntés függvényében a megismételt eljárásban döntení kell a kamatokról is; nyilvánvaló, hogy az új eljárásra adott iránymutatás - az alperesi érvekkel ellentétben - a támogatás kifizetésére is vonatkozik. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete a fenti okok miatt nem iratellenes.

Megállapítható végül, hogy a jogerős ítélet nem terjeszkedett túl a Pp. 215. §-ában foglaltakat sértő módon a kereseti kérelmen. A közigazgatási perekben eljáró bíróság eljárása során a keresetlevél alapján - mivel ez volt az ügynek a tárgya - a korábbi bírósági ítéletekben foglaltaknak való megfelelésségét vizsgálta, amelynek lényegi eleme a 2006. évre vonatkozó régi KAT szerint elbírált támogatás kifizetése. A keresetlevél kifizetésre vonatkozó kérelmet kifejezetten tartalmazott.

A fenti indokok alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, erre tekintettel azt a Pp. 275. § (3) bekezdése

alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes alperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. március 10.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**